

**Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k tématu
Ochrana dětí před cestujícími sexuálními delikventy**

(2009/C 317/07)

Zpravodajka: **paní SHARMA**

Dne 10. července 2008 se Evropský hospodářský a sociální výbor, v souladu s čl. 29 odst. 2 Jednacího řádu, rozhodl vypracovat stanovisko z vlastní iniciativy k tématu

Ochrana dětí před cestujícími sexuálními delikventy.

Specializovaná sekce Zaměstnanost, sociální věci, občanství, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 25. června 2009. Zpravodajkou byla paní SHARMA.

Na 455. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 15. a 16. července 2009 (jednání dne 15. července 2009), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 157 hlasy pro, 2 hlasy byly proti a 4 členové se zdrželi hlasování.

1. Doporučení - „Neumožňujeme cestování za účelem zneužívání dětí“⁽¹⁾

1.1 Evropská strategie pro ochranu dětí před cestujícími sexuálními delikventy musí být přijata, prosazena a uznána jako priorita.

Sexuální delikventi NESMÍ zůstat v pravomoci cizích soudů. Rozsudky mino EU nemívají vždy podobu odnětí svobody. Recidivisté často zůstávají ve stejné zemi nebo odcestují do jiné země, aby se vyhnuli zadržení. Evropské orgány a vlády členských států se tak nedozvědí o tom, že delikvent přichází do Evropy. **To zvyšuje nebezpečí pro evropské děti.**

Je třeba přijmout silnější holistický přístup zaměřený na dítě, který bude pokrývat:

- Prevenci zneužívání. Je třeba prozkoumat minulost cestujících sexuálních delikventů⁽²⁾.
- Ochranu těch, kteří jsou „v nebezpečí“, a obětí, včetně identifikace zranitelných dětí⁽³⁾ spolu s vytvořením linek pomoci a linek důvěry.
- Stíhání delikventů prostřednictvím prosazování právních rámců.
- Partnerství s nevládními organizacemi, také s těmi, jež doposud nejsou zapojeny.
- Zapojení mladých lidí a občanské společnosti za účelem zvyšování povědomí.

⁽¹⁾ Slogan kampaně Světové organizace cestovního ruchu.

⁽²⁾ Save the Children (Zachraňte děti), Dánsko. „Sex Offenders without Borders (Sexuální delikventi bez hranic)“, zpráva, květen 2009.

⁽³⁾ Prohlášení z Ria de Janeiro a výzva k akci na prevenci sexuálního vykořisťování dětí a mladistvých, listopad 2008.

EHSV podporuje doporučení obsažená ve sdělení EK „Směrem ke strategii EU o právech dítěte“, doporučení EP⁽⁴⁾ a úmluvu Rady Evropy⁽⁵⁾, které se zaměřují na ochranu dětí před vykořisťováním. EHSV však žádá zbývající členské státy⁽⁶⁾, aby urychleně podepsaly a ratifikovaly protokol k úmluvě OSN o právech dítěte⁽⁷⁾ a úmluvu Rady Evropy, aby mohla Evropa efektivně přezkoumat přístup k Evropanům, kteří zneužívají děti během svého pracovního nebo turistického pobytu v zahraničí.

1.2 Aby byla strategie účinná a proaktivní, musí nezbytná opatření zahrnovat:

- účinná mezinárodní partnerství a lepší sdílení informací, což obnáší také spolupráci policie a posílení jejich informačních prostředků určených ke sledování cestujících sexuálních delikventů;
- dohody o užší dvoustranné spolupráci s relevantními zeměmi;
- smíšené výzkumné týmy se zástupci dalších donucovacích orgánů;

⁽⁴⁾ Doporučení EP ze dne 3. února 2009 Radě o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii (2008/2144(INI)).

⁽⁵⁾ Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí před sexuálním vykořisťováním a zneužíváním, 25.10.2007, na: <http://conventions.coe.int/Treaty/EN/treaties/Html/201.htm>.

⁽⁶⁾ <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=201&CM=&DF=&CL=ENG> členské státy, které doposud neratifikovaly opční protokol OSN k úmluvě o právech dítěte: Německo, Maďarsko, Irsko, Lucembursko, Malta, Spojené království. Členské státy, které doposud nepodepsaly úmluvu Rady Evropy: Česká republika, Maďarsko, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Slovensko. Pouze Řecko ji ratifikovalo.

⁽⁷⁾ Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie; Přijetí: květen 2000. Vstup v platnost: leden 2002. Na: <http://www.unhcr.ch/html/menu2/6/crc/treaties/opsch.htm>.

- dohody s vládami jiných států o vyhošťování a doprovázení odsouzených delikventů; posouzení využívání příkazů pro cesty do zahraničí (Foreign Travel Orders, FTO), které by omezily cestování vysoce rizikových sexuálních delikventů;
- prověřování sexuálních delikventů pracujících v zahraničí a zákaz jejich práce v zahraničí ⁽⁸⁾;
- realizace evropské a v případě možnosti celosvětové kampaň na zvýšení povědomí o ohlašování sexuálních delikventů; to by mělo být podpořeno bezplatnou mezinárodní telefonickou linkou důvěry s mechanismem online hlášení fungujícím v reálném čase ⁽⁹⁾;
- zapojení subjektů občanské společnosti a sociálních partnerů do zvyšování povědomí;
- poskytnutí mechanismů pro vzdělávání, poradenství a terapeutické/zdravotnické služby pro oběti a odborné přípravy pro ty, kteří se specializují v této oblasti.

1.3 Klíčovým úkolem je zvyšování povědomí veřejnosti o rozsahu problému. Toho by bylo možné dosáhnout realizací evropského projektu „Evropa proti sexuálnímu vykořisťování dětí“ ⁽¹⁰⁾. Instituce EU by mohly být průkopníky a zdůraznit svou etickou politiku cestování a politiku proti pohlavnímu zneužívání dětí na všech formulářích o náhradě cestovních výdajů.

1.4 Toto stanovisko se netýká problematiky obchodu s lidmi nebo únosů, která vyžaduje oddělené právní předpisy a opatření a již by měla být věnována samostatná studie.

2. Úvod

2.1 Toto stanovisko se zabývá sexuální turistikou a pohlavním zneužíváním dětí v Evropě i mimo ní.

2.2 **Ve většině případů osob, které pohlavně zneužívají děti nebo je vykořisťují za sexuální účely, jde o osoby z blízkého okolí dětí.** Je tomu tak na celém světě. Nicméně současné pohlavní zneužívání dětí v rámci cestování je součástí dobře zavedeného lukrativního celosvětového sexuálního průmyslu.

2.3 Levnější cestování, cestování bez vízové povinnosti a nové technologie umožňují delikventům zaměřit se na ty nejzranitelnější děti na celém světě včetně Evropy, a zejména na ty, které pocházejí z míst, kde existuje největší chudoba, strádání, nedostatek emocí a nejhorší sociální podmínky. Protiprávní činy jsou často

zachyceny digitální cestou a šířeny po celém světě. Mnoho nevládních organizací, z nichž je nejznámější organizace ECPAT ⁽¹¹⁾, spolupracuje na ochraně těchto dětí s policií a s odvětvím cestovního ruchu.

2.4 První světový kongres proti pohlavnímu vykořisťování dětí pro obchodní účely se konal v roce 1996 ve Stockholmu. 122 zemí se na něm zavázalo ke „globálnímu partnerství proti pohlavnímu vykořisťování dětí pro obchodní účely“. V dnešní době místní ⁽¹²⁾ a mezinárodní konference ⁽¹³⁾ citují a znovu zdůrazňují existenci stejných překážek pro účinnou prevenci.

2.5 V rámci EU bylo vypracováno mnoho dalších zpráv a byly učiněny další závazky ⁽¹⁴⁾. Jak je však uvedeno v nedávné zprávě Evropského parlamentu ⁽¹⁵⁾, řada členských států tyto úmluvy ještě nepodepsala či neratifikovala.

2.6 To bohužel znamená, že ačkoliv jsou prováděny některé vynikající činnosti ⁽¹⁶⁾ s mnoha praktickými kroky na úrovni EU-⁽¹⁷⁾, Evropě se nepodařilo ochránit ty nejzranitelnější děti, zabránit jejich zneužívání evropskými občany ani dodržet to, k čemu se zavázala ve Stockholmu. **Děti budou ochráněny – jak doma, tak v zahraničí –, pouze pokud dojde k provedení v praxi.**

2.7 Odhadnout, kolik dětí je ovlivněno cestujícími sexuálními delikventy, je nemožné. Sbírání údajů je velmi složitý úkol vzhledem k zatajované povaze sexuálních trestných činů páchaných na dětech a k zranitelnosti dětí, zejména dětí žijících v chudobě. Sexuální zneužívání dětí je součástí globálního jevu sexuálního vykořisťování dětí pro obchodní účely. To zahrnuje:

- nákup a prodej dětí za účelem prostituce;
- pohlavní zneužívání dětí související s pedofilií;
- výrobu obrazového materiálu souvisejícího se zneužíváním dětí a další formy pornografie týkající se dětí.

⁽¹¹⁾ ECPAT – End Child Prostitution, Child Pornography and the Trafficking of Children for Sexual Purposes (skoncovat s dětskou prostitucí, dětskou pornografií a obchodováním s dětmi za sexuální účely). ECPAT má zvláštní poradní status při Hospodářské a sociální radě OSN (ECOSOC).

⁽¹²⁾ „When Travelling, Put a Stop to Indifference“; Stopchildprostitution.be, „Travelling abusers in Europe“, květen 2007.

⁽¹³⁾ III. světový kongres proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dospívajících, listopad 2008.

⁽¹⁴⁾ Viz pozn. pod čarou 4 a 5. Viz rovněž: http://www.nspcc.org.uk/Inform/policyandpublicaffairs/Europe/Briefings/councilofeurope_wdf51232.pdf a <http://www.unhcr.ch/html/menu2/6/crc/treaties/opsc.htm>.

⁽¹⁵⁾ Viz pozn. pod čarou 4.

⁽¹⁶⁾ EP 410.671 leden 2009.

⁽¹⁷⁾ KOM(1996) 547 v konečném znění; KOM(1999) 262 v konečném znění; Rámcové rozhodnutí Rady 2000/375/JHA (Úř. věst. L 138, 9.6.2000); Rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/JHA (Úř. věst. L 13, 20.1.2004) a KOM(2009) 135 v konečném znění.

⁽⁸⁾ Viz zpráva organizace ECPAT z roku 2006 „The End of the Line for Child Exploitation“ („Konečná pro vykořisťování dětí“).

⁽⁹⁾ Viz Childwise ECPAT Australia.

⁽¹⁰⁾ Viz Příloha 1.

2.8 Osoby zneužívající děti většinou cestují do míst, o kterých se domnívají, že zde nebudou dopadeny. Často se jedná o místa s nízkou úrovní vzdělanosti, kde se vyskytuje chudoba, nevědomost, korupce, apatie a nedostatečné prosazování právních předpisů nebo vládních politik. Děti jsou zneužívány lidmi, kteří v oblastech se zranitelnými komunitami záměrně zřizují sirotčince⁽¹⁸⁾, dětské projekty a školy, a to za jediným účelem, totiž za účelem vytvoření příležitostí pro takovéto protiprávní jednání, a to jak pro sebe, tak pro své společníky. Recidivisté cestují ze země do země a vyhýbají se odhalení mechanismy řízení sexuálních delikventů. Je třeba dále prozkoumat, co vede k sexuálnímu zneužívání dětí. Finkelhors identifikuje čtyři předpoklady, na jejichž základě může nebo nemusí docházet k sexuálním trestným činům páchaným na dětech⁽¹⁹⁾:

- motivace zneužít,
- vnitřní zábrany související s osobní etikou,
- vnější překážky,
- odpor oběti.

2.9 Povědomí o zneužívání dětí v zahraničí je mezi profesionály z oboru ochrany dětí i mezi veřejností nízké. Sdělovací prostředky se věnují pouze těm nejvíce šokujícím příběhům. O tom, jaká nebezpečí plynou pro evropské děti z návratu těchto delikventů, se moc nemluví.

2.10 Organizace CEOP⁽²⁰⁾ používá výstižný termín „cestující sexuální delikventi“ – označuje jím sexuální delikventy, kteří za účelem zneužívání dětí cestují do zahraničí. Lidé předpokládají, že pokud někdo v zahraničí spáchá trestný čin, je tato osoba automaticky zapsána do rejstříku sexuálních delikventů. Tak tomu však je zřídka, jelikož z důvodu několika komplexních problémů nemusejí registry existovat, informace nejsou předávány nebo nařízení o ochraně osobních údajů neumožňuje monitorování.

2.11 **Sexuální turistiku je třeba vnímat mimo hranice pojmu turistiky ve smyslu „dovolené“.** Dnes stěhuje mnoho podniků své sídlo do zahraničí a účastní se jednání po celém světě. Zaměstnavatelé, odbory a organizace musí dát jasně najevo, že sexuální zneužívání dětí nebude za žádných okolností tolerováno.

3. Globální odpovědnost

3.1 Vlády na celém světě mají vůči svým občanům odpovědnost za ochranu zranitelných dětí, ať už jsou tyto děti kdekoli. Rozmach cestovního ruchu za poslední půlstoletí je v poslední době provázen nárůstem cestujících sexuálních delikventů zaměřených na děti. Hlavními pachateli jsou často lidé, kteří využívají svého pobytu v cizí zemi k překračování společenských tabu, která za normálních okolností určují jejich chování.

3.2 Světový etický kodex cestovního ruchu⁽²¹⁾ stanoví referenční rámec zodpovědného a udržitelného rozvoje světového cestovního ruchu. Evropa by se měla hanbit za to, že Evropané patří mezi ty, kdo v rámci EU a po celém světě sexuálně vykořisťují děti. Evropa nese odpovědnost za své občany a fakt, že je možné, aby byli delikventi doma soudně stíháni a poté měli možnost svobodně odcestovat do cizích zemí, aniž by byli sledováni, je naprosto nepřijatelný. Evropa musí řešit právní rozpor, kdy je na jedné straně umožněn volný pohyb jejích občanů, což ale zároveň umožňuje delikventům, aby cestovali bez omezení.

3.3 V mezinárodním měřítku existuje zásada spravedlnosti, která zabráňuje tomu, aby byla jedna osoba odsouzena dvakrát za jeden a tentýž trestný čin. Když se pachatel vrací do hostitelské země, musí zde pokračovat ve výkonu stejného trestu nebo je v případě zjištění nových důkazů možné vyhlásit nový rozsudek. Mezinárodní spolupráce má proto zásadní význam. Výbor schvaluje nové rámcové rozhodnutí Komise týkající se řešení této otázky⁽²²⁾.

3.4 Je třeba, aby byl zaveden koordinační rámec, byly monitorovány a vyhodnocovány statistiky z této oblasti a vydávána účelná a včasná doporučení. Nicméně s ohledem na právní předpisy upravující policejní a soudní postupy mohou na území Evropské unie rozhodovat pouze členské státy, neboť se jedná o oblast, kde přijatá rozhodnutí mohou vést až ke zbavení svobody, a dotknout se tak základních lidských práv. Evropské a mezinárodní nevládní organizace odvádějí na poli ochrany dětí vynikající práci, avšak nemohou nahradit policejní či soudní systémy.

Rozvojová spolupráce a pomoc v oblasti odstraňování chudoby⁽²³⁾, vzdělávání, zdraví a sociálního rozvoje musí více podporovat ochranu dětí před pohlavním zneužíváním. Nevládním organizacím a sociálním partnerům je třeba věnovat více pozornosti a podpory, pokud jde o školení a citovou či psychologickou podporu. Je velmi důležité, aby bylo zvýšeno vzdělávání a odborná příprava těch, kteří pracují v této oblasti anebo poskytují související služby (tj. sdělovací prostředky, odvětví pohostinství, učitelé, pečovatelé a policie), aby byly pochopeny a odstraněny překážky týkající se ohlašování těchto činů. Jak bylo zdůrazněno ve zprávě dánské pobočky organizace „Save the Children“⁽²⁴⁾, dětem, zejména těm nejvíce ohroženým, musí být nabídnuto poradenství, aby byly obeznámeny se situací a věděly, jak s ní naložit. V rozvinutých a rozvojových zemích je zapotřebí vzdělávat děti ve správném využívání internetu, aby bylo zajištěno, že budou varovány před praktikami delikventů, kteří umějí tohoto nástroje velmi dobře využívat ke hledání svých obětí.

(18) Pachatelé používají oficiální slovo „sirotčinec“ k zamaskování svých aktivit. Tyto dětské domovy jsou zřizovány za účelem zneužívání dětí.

(19) „Sex Offenders Without Borders“ („Sexuální delikventi bez hranic“) – Save the Children Dánsko, květen 2009.

(20) UK CEOP – Child Exploitation and Online Protection Centre (Středisko pro on-line ochranu dětí před vykořisťováním).

(21) Přijatý rezolucí č. A/RES/406(XIII) na 13. valném shromáždění Světové organizace cestovního ruchu při OSN (UNWTO) (27. září – 1. října 1999).

(22) KOM(2009) 135 v konečném znění.

(23) Tematická studie o politických opatřeních týkajících se dětské chudoby.

(24) Tamtéž.

3.5 Musí být zabezpečena terapie a poradenské služby pro delikventy, aby byla podpořena jejich rehabilitace ⁽²⁵⁾.

4. Odpovědnost občanské společnosti

4.1 Je povinností evropské občanské společnosti kriticky vystupovat proti trestným činům a jednat v případech, že existuje potenciální nebezpečí pro ostatní lidi – ať už doma či v cizí zemi –, zejména pokud se jedná o zneužívání dětí. Podle odhadů je dnes v Evropě pohlavně zneužíváno 10–20 % dětí, přičemž dochází k růstu této aktivity a jejího geografického rozšíření. Někteří evropští občané jsou cestujícími sexuálními delikventy v rámci Evropy i mimo ni.

4.2 Je tedy nutné vypracovat společné strategie a další aktivity zaměřené na prevenci a tresty za účelem potření tohoto hrůzného jevu. Evropští zaměstnavatelé by nyní měli vnímat potírání dětské prostituce a dětské pornografie jako záležitost sociální odpovědnosti podniků.

4.3 **4,5 % z 842 milionů** turistů (2006) jsou sexuální delikventi a v případě **10 %** z nich se jedná o pedofily ⁽²⁶⁾. **Od roku 2003** mohou cestovní agentury přijmout kodex chování pro ochranu dětí před sexuálním vykořisťováním v rámci cestovního ruchu ⁽²⁷⁾. Tento kodex chování do dnešní doby podepsalo přes 600 podniků z více než 30 zemí. Nicméně za sexuální zneužívání dětí prostřednictvím cestování není zodpovědné pouze odvětví cestovního ruchu. Těmto aktivitám musí zabránit všechna podnikatelská odvětví.

4.4 Mezinárodní odborová konfederace povzbuzuje své členy, aby vytvořili struktury pracovníků, výborů a pracovních skupin na podporu strategií. Aby Mezinárodní odborová konfederace získala přístup až na nejnižší úroveň, přijala odvětvový přístup a vytvořila cenná partnerství na provádění mezinárodních rámcových dohod. Jelikož sexuální vykořisťování dětí představuje vážné porušení základních pracovních a lidských práv, nedílnou součástí

jejich činnosti je bojovat proti nejhorším formám dětské práce ⁽²⁸⁾. Odborové svazy se proto budou i nadále věnovat své roli související s podporou ratifikace příslušných mezinárodních norem, s monitorováním účinného provádění politik a nařízení vládami a zaměstnavateli ⁽²⁹⁾, se zvyšováním povědomí svých členů a široké veřejnosti ⁽³⁰⁾ a s řešením tohoto problému prostřednictvím kolektivního vyjednávání ⁽³¹⁾.

4.5 Ve své úmluvě přijaté Výborem ministrů dne 12. července 2007 uvádí Rada Evropy, že všechny strany musí podporovat **soukromý sektor i občanskou společnost** v účasti na přípravě a provádění politik v oblasti prevence sexuálního vykořisťování a zneužívání dětí a v zavádění interních norem prostřednictvím samoregulace či společné regulace. **Vyplývá z toho, že společný evropský projekt je proveditelný.**

5. Konkrétní opatření

5.1 Jediným cílem jakékoli činnosti musí být ZASTAVENÍ zneužívání dětí a ochrana zranitelných osob. Pokud bude možné zastavit zneužívání dětí, nebudou žádné oběti. To musí být prioritou a hlavním cílem všech politik zaměřených na děti.

5.2 Instituce EU mohou jít příkladem tím, že zahrnou zavržení pohlavního zneužívání dětí do své etické politiky cestování a připojí jej na všechny formuláře o náhradě cestovních výdajů.

5.3 Opatření a příklady uvedené níže zde můžeme uvést pouze souhrnně; byly připraveny v konzultaci s organizací ECPAT ⁽³²⁾, vedoucí organizací v oblasti boje za ochranu dětí před sexuálním vykořisťováním pro obchodní účely. Tato organizace působí ve více než 70 zemích, kde spolupracuje s nejvyššími správními úrovněmi a zároveň s praktickými lékaři a lidmi, kteří pracují přímo s dětmi v oblasti výzkumu, odborné přípravy a budování kapacit.

5.3.1 **Prověřování a zákaz:** V současné době neexistuje mechanismus, který by školám v zahraničí umožnil prověřit minulost žadatelů nebo jejich způsobilost pro práci s dětmi. To je největší nedostatek, co se týče ochrany zranitelných dětí. Je nutné zavést mechanismy, které by registrovaným mezinárodním organizacím nebo policii umožnily přístup k těmto údajům.

⁽²⁵⁾ Sarah Macgregor: „Programy pro léčení sexuálních delikventů: efektivita vězení a komunitní programy v Austrálii a na Novém Zélandu“ na <http://www.indigenousjustice.gov.au/briefs/brief003.pdf>; Dario Dosio, Friedemann Pfäfflin, Reinhard Eher (Eds.): „Prevence sexuálního násilí prostřednictvím efektivního léčení delikventů a veřejné politiky“, 10. konference Mezinárodní asociace pro léčbu sexuálních delikventů (IATSO) na: www.iatso.org.

⁽²⁶⁾ Zdroj: ACPE – Association against child prostitution (Sdružení proti dětské prostituci).

⁽²⁷⁾ Tvorba tohoto kodexu byla zahájena v roce 1998 na podnět organizace ECPAT Sweden. Kodex byl uznán organizacemi UNICEF a WTO. Viz také: www.thecode.org.

⁽²⁸⁾ Úmluva MOP 182.

⁽²⁹⁾ http://www.ituc-csi.org/IMG/pdf/FINAL_EU_CLS_2009_report_2_.pdf.

⁽³⁰⁾ <http://www.itfglobal.org/campaigns/traffickingstate.cfm>.

⁽³¹⁾ http://www.iiicongressomundial.net/congresso/arquivos/thematic_paper_csr_eng.pdf.

⁽³²⁾ ECPAT – End Child Prostitution, Child Pornography and the Trafficking of Children for Sexual Purposes (skoncovat s dětskou prostitucí, dětskou pornografií a obchodováním s dětmi za sexuálními účely).

5.3.2 Dvoustranné dohody o spolupráci: Nevládní organizace na celém světě si stále více vzájemně poskytují zásadní informace související s podezřením na bývalé sexuální delikventy. Díky tomu je možné jednat včas a rychle. Paradoxně nemohou vlády, blokováné byrokracií a zákony na ochranu údajů, jednat pohotově, a tak spoléhají na nevládní organizace, že budou jednat tam, kde selhává mezinárodní policejní dohled. **Ochrana dětí by vždy měla mít přednost před zákony na ochranu údajů.** Budování důvěry mezi státy a vzájemné poznávání v rámci spolupráce rozvíjí proaktivní přístup v boji proti pohlavnímu zneužívání. Aby byly tyto činnosti účinné, musí přesahovat a doplňovat vzdělávání a budování kapacit.

5.3.3 Musí být zřízeny mezinárodní informační linky důvěry a linky pomoci, aby se zabránilo scénáři kultury mlčení nebo přehlížení. Mechanismy musí podporovat činnost „v reálném čase“. Musí existovat integrovaný systém ochrany dětí, jehož součástí budou odborné orgány a poskytovatelé služeb, kteří by mohli spolupracovat s nevládními organizacemi na podporu ochrany a identifikace obětí nebo ohrožených.

5.3.4 Smíšené vyšetřovací týmy a vnitrostátní donucovací orgány: Evropa potřebuje zvláštní agentury, které by se soustředily na ochranu dětí, působily i v zahraničí a měly dostatek prostředků na vyšetřování známých sexuálních delikventů cestujících do zahraničí nebo na sbírání důkazů o těch, kteří jsou aktivní v zahraničí.

5.3.5 Dohody o vyhošťování a doprovázení odsouzených delikventů: Systém pro hlášení o stíhání či odsouzení mezi různými zeměmi není povinný, proto mohou být sexuální delikventi odsouzeni v cizí zemi, aniž by se o tom vědělo v jejich zemi původu. Je povinností zastupitelských úřadů nebo misí informovat domovskou zemi v případě, že se o odsouzení dozvědí. Po odsouzení a odpykání si trestu v zahraničí zůstávají mnozí delikventi v zemi, kde byli odsouzeni, nebo vycestují do jiné země, ale nevrací se do své domovské země, aby tak předešli zápisu do rejstříku sexuálních delikventů. U odsouzených delikventů, kteří jsou navraceni do svých domovských zemí, existuje riziko, že uprchnou, neboť jejich cesta zahrnuje dlouhé lety s přestupem. Jsou proto zapotřebí dohody o dvoustranné spolupráci a doprovázení delikventů osobami, které dohlížejí na prosazování práva.

5.3.6 Model ochrany veřejnosti na základě spolupráce různých úřadů (MAPPA – Multi-Agency Public Protection Arrangements): Tento model se používá ve Spojeném království pro posuzování a řízení sexuálních delikventů na úrovni komunit. Různé úřady (v oblastech trestního soudnictví, sociální péče, bydlení, zdravotnictví) spolupracují za účelem minimalizace vážných újem pro veřejnost a odhalování recidivistů. Tento rámec splňuje čtyři hlavní funkce, ale v současné době se nevztahuje na státní příslušníky Spojeného království cestující do zahraničí:

- identifikace delikventů,
- sdílení relevantních informací týkajících se hodnocení rizik,
- hodnocení rizik a vážné újmy,
- řízení rizik.

5.3.7 Využívání a účinnost příkazů pro cesty do zahraničí (Foreign Travel Orders – FTO): soudy mohou tyto příkazy využívat k zákazu cest do zahraničí, ať už do konkrétní země nebo do jakékoli cizí země. Mohou tak činit v zájmu ochrany určitého dítěte nebo dětí obecně. Tyto příkazy jsou vydávány na dobu určitou. V roce 2005 pozměnila australská vláda zákon o cestovních pasech, aby tak policii umožnila požádat o zrušení cestovních pasů vysoce rizikovým sexuálním delikventům.

5.4 Velmi specifické opatření: evropský projekt „Evropa proti sexuálnímu vykořisťování dětí – REKNĚTE NE!“

Je možné vytvořit evropský projekt, který shrne veškerou odvedenou práci a charty a zvýší povědomí o problému pouze tím, že zdůrazní základní fakta, přičemž přiměje organizace, aby se zavázaly k boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí. „Kód“ či „charta“ již přijaté na celosvětové úrovni by mohly být přiloženy k „prohlášení o hodnotách“ navrženému v Příloze I. Také právní předpisy, ať už již přijaté či nové, by mohly tuto věc podpořit, pokud budou řádně provedeny.

V Bruselu dne 15. července 2009

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Mario SEPI

Příloha I

Evropa proti sexuálnímu vykořisťování dětí

Pohlavní zneužívání osob mladších 18 let je TRESTNÝM ČINEM na celém světě.

Evropské instituce a sociální partneři je nesmí akceptovat!

Děti na celém světě mají právo na to, aby vyrůstaly v míru a byly chráněny před všemi formami sexuálního vykořisťování, ať už fyzického či po internetu.

Prohlášení o hodnotách „jméno organizace“:

- Přispíváme k rozvoji etického a zodpovědného hospodářského růstu.
- Respektujeme a chráníme práva dětí.
- Odsuzujeme sexuální vykořisťování dětí ve všech jeho formách, ať už fyzické či po internetu.
- Vyhrazujeme si právo ohlásit jakoukoliv osobu podezřelou z provádění činností vedoucích ke zneuctění či k pohlavnímu zneužití osoby mladší 18 let.

Zaměstnanci „jméno organizace“ se zavazují k tomu, že:

- přijmou za své výše uvedené zásady společnosti a budou respektovat základní práva na ochranu dětí;
- budou přispívat k etickému a zodpovědnému růstu společnosti;
- budou respektovat a chránit práva dětí;
- nebudou poskytovat informace nebo materiály vedoucí k možnému sexuálnímu vykořisťování dětí;
- zpraví orgány, včetně policejních, o podezřelých činnostech, které by mohly vést k ohrožení nebo sexuálnímu vykořisťování nějakého dítěte.

Očekávání klientů a dodavatelů „jméno organizace“:

Vážíme si celosvětově platných zákonů na ochranu dětí před sexuálním vykořisťováním a tyto zákony dodržujeme. Zavazujeme se k tomu, že se do takového jednání nezapojíme ani fyzicky ani přes internet, ať ve vlastní zemi či na zahraniční pracovní cestě nebo dovolené.
